

Sygn. akt IX U 1565/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 sierpnia 2014 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego z zastosowaniem wskaźnika podstawy wymiaru emerytury obliczonej z art. 53 ustawy emerytalnej w wysokości 110.44 % oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 141.25%.

Sędzia

Sygn. akt IXU 1565/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.08.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. G. (G.) prawa do ponownego ustalenia podstawy wymiaru, gdy przedłożone paski zarobkowe nie stanowią podstawy

do ponownego przeliczenia emerytury.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się przeliczenia świadczenia

z uwzględnieniem zarobków za lata jw., po uprzednim ich ustaleniu przed Sądem.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. G. urodził się w dniu (...)

Od dnia 01.08.1977r. do dnia 30.06.1981r. był zatrudniony w KWK (...) jako elektryk pod ziemią.

Decyzją z dnia 20.04.2010r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę

od dnia (...), to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego i obliczył jej wysokość

na podstawie art.183 ustawy o emeryturach i rentach... .

Do obliczenia wysokości emerytury na podstawie art.53 ustawy o emeryturach

i rentach... organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, to jest

od 1969r. do 2004r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) wyniósł 93,39%.

Decyzją z dnia 20.09.2010r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu:

- przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia,
- zastosowania przeliczników do okresów pracy górniczej.

Ubezpieczony złożył odwołanie od tej decyzji w części dotyczącej przeliczenia podstawy wymiaru i w rozpoznaniu tego odwołania tutaj. Sąd wyrokiem z dnia 25.05.2011r.

w sprawie o sygn. akt IXU 2248/10:

- w pkt 1 zmienił ww. decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem przy obliczaniu części emerytury na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach... wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 103,76% oraz z uwzględnieniem przy obliczeniu części emerytury

na podstawie art.26 ww. ustawy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego 103,22%, poczynając od dnia 01.05.2010r.,

- w pkt 2 oddalił odwołanie w pozostałej części.

Podstawą powyższego orzeczenia była sporządzona w toku ww. postępowania

i podzielona przez Sąd opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P., która na podstawie zachowanych akt osobowych oraz obowiązujących w danym czasie uregulowań płacowych ustaliła wynagrodzenia ubezpieczonego za lata jego zatrudnienia: od 1969r. – 1979r. i stwierdziła,

że:

- najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) świadczenia ubezpieczonego przy obliczeniu emerytury na podstawie art.53 ustawy o emeryturach

i rentach... wynosi 103,76% i obliczony został z 20 lat kalendarzowych: 1969-1981, 1985-1987, 2001-2004, w tym za lata 1978 i 1979 biegła przyjęła zarobki kolejno w wysokości: 69.152,00 zł i 73.250,00 zł.

Wyrok ten uprawomocnił się, gdy żadna ze stron nie wniosła od niego apelacji.

Organ rentowy wykonał wyrok decyzją z dnia 05.07.2011r.

Następnie decyzją z dnia 10.03.2014r. organ rentowy w rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 17.01.2014r. przeliczył emeryturę ubezpieczonego od dnia 01.01.2011r., to jest za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek.

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy, uznając swój błąd w dotychczasowej interpretacji przepisów dotyczących zastosowania przeliczników górniczych do obliczenia wysokości świadczenia na podstawie art.183 ustawy o emeryturach i rentach... , przeliczył ubezpieczonemu emeryturę z zastosowaniem przelicznika 1,8 do 34 miesięcy pracy górniczej oraz przelicznika 1,5 do 180 miesięcy takiej pracy.

Wyrokiem z dnia 02.07.2014r. w sprawie o sygn. akt IXU 925/14 tut. Sąd:

- w pkt 1 oddalił odwołanie ubezpieczonego od decyzji z dnia 10.03.2014r. (jw.),

- w pkt 2 przekazał organowi rentowemu zawarty w odwołaniu wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury ubezpieczonego z uwzględnieniem podstawy wymiaru składek za lata 1978 i 1979 wynikającej ze złożonych przez ubezpieczonego odpisów pasków zarobkowych.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego jak w pkt 2 ww. wyroku organ rentowy wydał w dniu 08.08.2014r. decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Ubezpieczony po raz pierwszy wystąpił z wnioskiem o przeliczenie świadczenia

na podstawie pasków zarobkowych w toku postępowania przed tut. Sądem o sygn. akt IXU 925/14, gdy wówczas uzyskał takie dowody z archiwum Kopalni (za pośrednictwem swojej żony). Wcześniej z takimi dowodami nie występował do organu rentowego i nie wnosił

o przeliczenie świadczenia na ich podstawie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego oraz akt tut. Sądu o sygn. IXU 2248/10 IXU 925/14 oraz zeznań ubezpieczonego – protokół elektroniczny z rozprawy

z dnia 03.03.2015r. min.00:10:05 - 00:13:32, jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Według opinii biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego

mgr H. P. przedłożone przez ubezpieczonego paski zarobkowe za lata 1978

i 1979 stanowią dokument pozwalający ustalić wysokość wynagrodzenia ubezpieczonego

dla potrzeb obliczenia wysokości emerytury. Niewątpliwie przedłożone przez ubezpieczonego kserokopie pasków zarobkowych sporządzone zostały z oryginalnych dowodów zarobkowych, gdy zawierają imię i nazwisko pracownika (ubezpieczonego), nr stały pracownika, oznaczone są rokiem, za który zostały sporządzone oraz na ich podstawie możliwe jest ustalenie faktycznej wysokości wynagrodzenia. W dokumentach tych podany jest rodzaj zarobku oznaczony kodem cyfrowym pozwalającym na ustalenie, czy dany składnik wynagrodzenia stanowił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zgodnie z obowiązującymi w latach spornych przepisami.

Według opinii biegłej sądowej wynagrodzenie ubezpieczonego w latach spornych wyniosło:

- w 1978r. – 105.497,40 zł,

- w 1979r. – 119.009,34 zł.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) emerytury ubezpieczonego obliczonej na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach... obliczony został z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, to jest z lat: 1969 – 1981, 1985 – 1987, 2001 – 2004 i wyniósł 110,44%.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych przed dniem 01.01.1999r.,

to jest z lat 1971 – 1980 wyniósł 141,25%.

Za dalszy okres zatrudnienia ubezpieczonego w KWK (...) biegła sądowa przyjęła wynagrodzenia wykazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 07.05.2003r. (akta ZUS), w którym odnośnie 1980r. wykazano wynagrodzenie w kwocie 148.018,00 zł i za okres od dnia 01.01.1981r. do dnia 30.06.1981r. wynagrodzenie w kwocie 74.163,00 zł.

Dowód: opinia biegłej sądowej k. 43 – 68 akt.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. G. zasługuje na uwzględnienie.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się do ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1978 i 1979 z tytułu zatrudnienia w KWK (...), gdy ubezpieczony na tę okoliczność przedłożył kserokopie pasków zarobkowych, które wcześniej nie były przedmiotem oceny tak przez organ rentowy jak i przez tut. Sąd w toku wcześniej toczących się postępowań sądowych.

W ocenie Sądu z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika jednoznacznie, iż wynagrodzenie ubezpieczonego w powyższych latach wyniosło kolejno:

w 1978r. – 105.497,40 zł, w 1979r. – 119.009,34 zł.

Za takim przyjęciem przemawia opinia biegłej sądowej z zakresu emerytur, rent

i kapitału początkowego mgr H. P., którą to opinię Sąd w pełni podzielił jako wnikliwą, wydaną w oparciu o specjalistyczną i fachową wiedzę z danej dziedziny,

na podstawie całokształtu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, przekonywująco i logicznie uzasadnioną, sporządzoną zgodnie ze zleceniem Sądu. Stąd Sąd uznał ją za miarodajną

w sprawie.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych do tejże opinii, które sprowadzały się generalnie do zarzutów zawartych już wcześniej w uzasadnieniu decyzji zaskarżonej, gdy biegła sądowa, która niewątpliwie dysponuje specjalistyczną wiedzą

z zakresu ustalania wynagrodzeń dla potrzeb postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe wyraźnie stwierdziła, iż przedłożone przez ubezpieczonego kserokopie pasków zarobkowych za lata 1978 i 1979 stanowią dokument pozwalający ustalić wysokość faktycznego wynagrodzenia ubezpieczonego, gdy sporządzone one zostały z oryginalnych dowodów zarobkowych, zawierają imię i nazwisko pracownika (ubezpieczonego), nr stały pracownika, oznaczone są rokiem, za który zostały sporządzone, wreszcie podany jest rodzaj zarobku oznaczony kodem cyfrowym pozwalającym na ustalenie, czy dany składnik wynagrodzenia stanowił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne zgodnie

z obowiązującymi w latach spornych przepisami.

Zdaniem Sądu wynagrodzenia wyliczone przez biegłą sądową za lata sporne

są wiarygodne dodatkowo na tle wynagrodzeń uzyskiwanych przez ubezpieczonego za dalszy okres jego zatrudnienia w KWK (...) wynikających z zaświadczenia o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z dnia 07.05.2003r. i nie kwestionowanych przez organ rentowych,

gdy odnośnie 1980r. wykazano wynagrodzenie ubezpieczonego w kwocie 148.018,00 zł

i za okres od dnia 01.01.1981r. do dnia 30.06.1981r. wynagrodzenie w kwocie 74.163,00 zł,

a więc wykazano wzrost wynagrodzenia.

Innych zarzutów, w tym w szczególności odnośnie matematycznych wyliczeń zawartych w powyższej opinii, organ rentowy nie zgłaszał.

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (WWPW) emerytury ubezpieczonego obliczonej na podstawie art.53 ustawy o emeryturach i rentach... przy uwzględnieniu wynagrodzeń z lat spornych jw. obliczony został z 20 najkorzystniejszych

lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu,

to jest z lat: 1969 – 1981, 1985 – 1987, 2001 – 2004 i wyniósł 110,44%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z okresu 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z okresu przed dniem 01.01.1999r., to jest z lat 1971 – 1980, w tym przy uwzględnieniu wynagrodzeń z lat spornych jw., wyniósł 141,25%.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd kierując się przepisami art.53 w związku

z art.111, art.26 i 174 w związku z art.15 i art.183 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2013r., poz.1440) z mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Sędzia